

ПАМ'ЯТЯННО МНУЛИ
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—ВУДУМО МАНЕУТНС

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСОУ: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 203. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 22-го ЖОВТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 22, 1976 No. 203. VOL. LXXXIII

ПАТРІАРХ ІОСИФ ПОСВЯТИВ ЦЕРКВУ УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В МИССІССАГА, ОНТАРІО

Миссиссага, Онт. (О. Г.) — Радіоною і незабутньою залишилася неділя 10 жовтня 1976 р., з пам'яті всієї української громади цього онтарійського міста в Канаді, де о год. 4 по пол. відбулося врочисте посвячення найновішого Божого храму в східній Єпархії Канади.

До Миссиссаги, ще кілька років тому на малі незаранкованого, а тепер по величезній сьомого міста Канади, прибуло понад 250 українців з околиць, а найбільше з сусіднього Торонта, щоб бути свідками небуденного торжества, в центрі якого стала бадьора постать 84-літнього первопосвяченого Української Помісної Католицької церкви П. Патріарха Блаженнішого Отця Іосифа.

Після двох центральних входу до храму прийняв Найдостойнішого Гостя папський кардинал Успення Пресв. Богородиці, о. кр. М. Матвій Берко, висловлюючи глибоке зворушення з приводу перших відвідин Верховного Архидієка, та ще адв. великого торжества української громади Миссиссаги.

Цей день доможданого відкриття Божого храму на прохання Пречистої Діви, посвячення якого довелось довершити Главі Української Помісної Церкви.

За часом зворушенням слухала зібрана моїтовна громада привітальних слів свого Патріарха та з сльозами радості в очах подивлялася велич козовбудованої святині, яка своїми 5-ма й 4-ма меншими стіжуватимі мідяними банями у формі хреста високою підносилися на тлі небесної блакиті.

В самій будові церкви, за проєктом архітектора Романа Думана, затримано візантійський стиль, але з помітним впливом новітньої архітектури. Білий мармур, сировиджений істейт Джорджія, надає ясності й обшари будові, яка обіймає 100 стіпширки й довжини, в місці центральної вежі 115 стіпширки.

Торжественні святкування почалися відразу перед входом до храму та офіційним урочистим промовою грамоти і посвячення наріжного каменя. Текст грамоти прочитав о. д-р Стасів, а вшестування розпочав Блаженніший Іосиф, а потім Пресв. Ізидор Владика торонтської Єпархії, о. кр. М. Берко, парох церкви, д-р М. Добкін, мер міста Миссиссага й Павло Романішин, голова Парафіальної Ради.

Цією частиною найбільш зацікавилися репортери телевізійних станцій, які того ж вечора передали зйомані уривки посвячення, докладно коментуючи небуденну подію в провінції Онтаріо, зокрема зупиняючись над участю в ній прибулого з Риму українського Патріарха.

Входячи в храм, Владика Ізидор посвячував стіни, а Іх Блаженство ніс моції на дискосі до престолу. У посвяченні уже храму, де ще замість ікон стоять по боках лаштунки для дальшого викінчення церкви, відправлялась перша Благодарствена Архидієка Св. Літургія з участю Патріарха Іосифа, Владика Ізидора, отців митратів В. Філевача й П. Жомана; кр. М. Берка; кр. І. Сиротинського з Торонта; кол. Л. Чайка з Валдору, Квебек; шамб. С. Суліка з Нью-Джерсі, ЗСА, дек. Я. Чижка з Кінгстона, о. М. Маркова ЧСВВ з Глен Кода, о. Я. Левицького з Гелф, капелана Патріарха, о. д-р П.

Під час торжественного посвячення церкви Пресвятої Богородиці в Миссиссага, Онт.

Стецюка, іподіаконов Ю. Ситника й С. Войцеховського. Протидіаконов бас-баритомом о. Р. Ганкевич, Тан дер Бей, а діякував тенором о. д-р І. Давидко з Риму. Майстрами церемонії були: о. д-р М. Стасів і о. О. Гошуляк з Торонта.

До звеличення Благодарственої Св. Літургії спричинився також могутній спів парафіального хору під орудою Остапа Брездана.

В часі промови говорили: о. кр. М. Берко, який ще раз закликав вірність його парафії Блаженнішому Патріарху, Владика Ізидор назвав побудову церкви подвійним чудом: 1) дар площі під будову церкви української родини Л. й М. Мізузіч у 1964 р., 2) побудову старенького священика з Європи, о. М. Гордицького, який опікувався 12 членною церковною родиною та підтримував її в плані будови малої церкви в 1954 р. Площа 3-їд цієї церкви стала частинним ґрунтом під теперішню, хоч на той час — 1969 р. — не реальних розмірів церкву, коли першим парохом був молодий, енергійний священик о. Матвій Берко. Приїзд о. Берка з Нью-Джерсі, ЗСА, Владика Ізидор уважав третім чудом, бо тільки з його приходом церква громада, яка зросла з 75 родин у 1969 р. на 350 родин у 1976 р., піднялася до будови сьогодишньої Божої святині.

Та чи не треба вважати четвертим чудом факт, що посвячення 7 років запланованого храму довершив найвищий достойник Української Католицької Церкви, Блаженніший Отець Іосиф, що у своїй проповіді на Благодарственої Св. Літургії закликав молитися за любов і єдність українського народу.

Після закінчення св. Літургії алаштувано в просторій парафіальній залі Святого Вечір. Блаженніший Патріарх Іосиф і його супровідник у своїй гостинній єпархії Владика Ізидор поклали Господню Молитву, а до них долучилася численна свідченство та всі гості: представники церковних організацій, преси й радіо та понад 600-членна українська громада.

Господар вечора д-р П. Глібович, зложив привіт від усіх присутніх найдостойнішому Гостеві. Ці привітальні слова кількох разів переривали присутні своїми оплесками та вставанням з місць у пошани до того, хто

як говорив д-р Глібович, — наражував своє життя за існування Української Католицької Церкви й українського віруючого народу.

Мистецьку частину, яка відбулася перед вечором, обмежено до короткого виступу найстаршої танцювальної групи при парафії „Барвінок“, під кер. М. Валдеского, п. н. „Привіт“, на закінчення якого учні Рідної Школи при парафії, Е. Бернгарт і С. Кіт, продемонстрували два вірші Л. Храпливої — „Щур, спеціально написані для цієї okazji“.

Після вечірньої зложив привіт Павло Романішин, голова церковної Ради, від усіх організацій при парафії Успення Богородиці, а пізніше сестра Ювілія від Сестер Службениць.

З привітальним словом виступив присутній із своєю дружиною мер міста Миссиссага, д-р М. Добкін. Він поділився своїм невеселим враженням із недавніх відвідин України, підкреслюючи свободу віри в західному світі в протидіюєтні до обставин у країні його батьків, України.

Спеціальний привіт разом із подарунком передав він Блаженнішому Патріарху від управи міста.

Владика Ізидор висловив признання парафії за церкву Успення Богородиці, які під проводом свого відданого пароху і адміністратора піднімалися до понад півтора мільйонної будови Божої святині, яка є найбільшою у цій східній Єпархії і однією з найбільш (Закінчення на стор. 4-й)

Групи протестуючих жидів в Москві заперили зустріч з міністром внутрішніх справ

Москва. — Групи жидівських дисидентів, яка провела сьдичий страйк в будинку Верховної Ради СРСР і яка наражалася була на шкани і побиття з боку по цивільно-ю одягнених поліційних агентів, пообіцяно зустріч з міністром внутрішніх справ після того, як дисиденти погодилися закінчити протест і розійтись. Згідно з інформацією Анатолія Шаравського, речника страйкувальної групи, зустріч і розмова з міністром Ніколасом А. Щелоновим мала відбутися в четвер, 20-го жовтня, о год. 10-й рано. Західна преса відмічує, що якщо така зустріч дійсно відбудеться, то це означає, що совєтські речники приділяють цій справі велику увагу, бо досі бажали

ЗСА НЕ ТОЛЕРУВАЛИ Б НОВОГО АРАБСЬКОГО ЕМБАРГО НА НАФТУ -- ЗАЯВЛЯЄ ПРЕЗИДЕНТ ФОРД

Вашінгтон. — Під час пресової конференції в середу, 20 жовтня, президент Дженерал Форд заявив, що його уряд „не толерував би“ нового арабського ембарго на експорт нафти до ЗСА, додаючи, що з уваги на політику його адміністрації відносно Близького Сходу — він не передбачує великих можливостей, щоб таке ембарго було встановлене. Президент рівнож твердив, що дипломатичні заходи уряду ЗСА зробили довіряти не тільки Ізраїлю, але також арабських держав і тому тепер існують дуже малі вигоди на те, щоб на Близькому Сході відбулася нова війна.

Під час конференції президент Форд заявив, що не погоджується з рекомендаціями свого суперника Джиммі Картера, який вже кілька разів твердив, що на випадок нового арабського ембарго на нафту припинити би продаж харчових продуктів, всю торгівлю та допомогу тій державі. Президент Форд вважає, що ЗСА можуть запобігти будь-якому ембарго і тому не треба буде припиняти продажів сільськогосподарських продуктів, бо експорт цих продуктів коначний не тільки для збільшення заробітків американських фермерів, але також для економічного добробуту цілої Америки.

Президент теж виступив в обороні ген. Джорджа Бравна, голови Об'єднаних Шейхів Штабу, заявляючи, що Ізраїль є „мільтарним обтяженням“ для ЗСА була „необдумана та нерозсудлива“, то він, тобто президент Форд, не планує вимагати ревізії ген. Бравна. Президент сказав, що зразу після війни в 1973-му році Ізраїль „технічно був мільтарним обтяженням“ для Америки, бо ЗСА мусили в короткому часі доставити Ізраїлю багато нової зброї, але це обтяження було тільки тимчасове і тепер Ізраїль є сильним союзником і Америка далі гарантуватиме безпеку та існування Ізраїлю.

Під час пресконференції президент Форд заперечив закиди Джона Діна, колишнього правного дорадника президента Річарда Ніксона, який твердить, що в 1972-му році Дженерал Форд, будиши лідером Республіканської меншости в Палаті Репрезентантів, старався не допустити до інвестиції Ватергейтської афери законодавчими комісіями.

Президент Форд сказав, що підхід Джиммі Картера до проблем закордонної політики є „найвищий“, бо він, наприклад, думає, що може цілком припинити бойкот арабських держав проти американських фірм, які торгують з Ізраїлем, хоча бойкот не зумів припинити президент Айсенауер, Кеннеді, Джонсон і Ніксон.

Вашінгтон. — Під час пресової конференції в середу, 20 жовтня, президент Дженерал Форд заявив, що його уряд „не толерував би“ нового арабського ембарго на експорт нафти до ЗСА, додаючи, що з уваги на політику його адміністрації відносно Близького Сходу — він не передбачує великих можливостей, щоб таке ембарго було встановлене. Президент рівнож твердив, що дипломатичні заходи уряду ЗСА зробили довіряти не тільки Ізраїлю, але також арабських держав і тому тепер існують дуже малі вигоди на те, щоб на Близькому Сході відбулася нова війна.

Під час конференції президент Форд заявив, що не погоджується з рекомендаціями свого суперника Джиммі Картера, який вже кілька разів твердив, що на випадок нового арабського ембарго на нафту припинити би продаж харчових продуктів, всю торгівлю та допомогу тій державі. Президент Форд вважає, що ЗСА можуть запобігти будь-якому ембарго і тому не треба буде припиняти продажів сільськогосподарських продуктів, бо експорт цих продуктів коначний не тільки для збільшення заробітків американських фермерів, але також для економічного добробуту цілої Америки.

Президент теж виступив в обороні ген. Джорджа Бравна, голови Об'єднаних Шейхів Штабу, заявляючи, що Ізраїль є „мільтарним обтяженням“ для ЗСА була „необдумана та нерозсудлива“, то він, тобто президент Форд, не планує вимагати ревізії ген. Бравна. Президент сказав, що зразу після війни в 1973-му році Ізраїль „технічно був мільтарним обтяженням“ для Америки, бо ЗСА мусили в короткому часі доставити Ізраїлю багато нової зброї, але це обтяження було тільки тимчасове і тепер Ізраїль є сильним союзником і Америка далі гарантуватиме безпеку та існування Ізраїлю.

Під час пресконференції президент Форд заперечив закиди Джона Діна, колишнього правного дорадника президента Річарда Ніксона, який твердить, що в 1972-му році Дженерал Форд, будиши лідером Республіканської меншости в Палаті Репрезентантів, старався не допустити до інвестиції Ватергейтської афери законодавчими комісіями.

Президент Форд сказав, що підхід Джиммі Картера до проблем закордонної політики є „найвищий“, бо він, наприклад, думає, що може цілком припинити бойкот арабських держав проти американських фірм, які торгують з Ізраїлем, хоча бойкот не зумів припинити президент Айсенауер, Кеннеді, Джонсон і Ніксон.

Виявляють непорозуміння в Компартії Італії

Рим. Приховуване досі непорозуміння в Компартії Італії вийшло на верх і про нього заговорили не протиники комуністів, але такі самі протидіюючі комуністи, як Людвіг Лонго, колишній перший секретар Компартії, Джорджо Амендола і сам генеральний секретар партії Ерік Берлінггер. Спир розпочався з того, що фракція Людвіг Лонго не погоджується з теперішньою політикою Центрального Комітету Компартії, який настановує, щоб комуністичні послі в італійському парламенті підтримували урядову партію християнських демократів, бо це, мовляв, може некорисно відбитися на популярності партії серед робітництва і селянства. Лонго закликав до зміни політики, бо християнські демократи, які були при владі понад 30 років в Італії, не спроможні розв'язати економічної кризи і обнизити курсу інфляції. „Якщо хтось думає інакше, — заявив Лонго, — той обдурює себе“. Амендола, натомість, заявив, що Компартия у сьдогодишній ситуації не має виходу, як тільки співпрацювати у парламенті з християнськими демократами, інакше інфляція знищить господарство країни. Берлінггер у своєму вступному слові на сесії ЦК партії відмітив, що відмова підтримки уряду християнських демократів в теперішній ситуації принесла б нову політичну кризу і нові економічні клопоти. Досі комуністичні парламентарії здержувалися від голосування, даючи тим самим можливість урядові проводити в життя заплановані проєкти. Інакше уряд християнських демократів не вдержався б при владі.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

Листопадава АКАДЕМІЯ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк. — Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій влаштував тут в неділю, 31-го жовтня, в залі школи св. Юра при 6-й вулиці Святої Академії для відзначення 58 роковин Листопадавого Чину і вшанування світлої пам'яті Слуги Божого Андрея. Доповідали проф. д-р Василь Лев, голова Філологічної Секції НТШ, а участь в мистецькій частині взяли: дівочий хор Осередку СУМА „Жайворонки“, молода солістка Наталя Худа-Гусяк, бандуристи Школи Кобзарського Мистецтва, адв. Аскольз Лозинський та інші.

ПРОФ. СТЕПАН ГОРАК ДОПОВІДАТИМЕ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк. На запрошення Конференції Центральних Академічних Професійних Товариств відомий наш історик, основник і голова Асоціації для студій національностей в СССР і Східній Європі та головний редактор журналу „Неменелст пей-перс“, проф. д-р Степан Горак вилежить в суботу, 6 листопада п.р. в Українському Інституті Америки — 2 Схід 79-та вулиця, доповідь на тему: „Проблеми української історичної науки в УС-СР і в ЗСА“.

Нью-Йорк. — Заходами Метрополітанного Відділу Товариства Українських Інженерів Америки тут в суботу, 23-го жовтня п.р. о год. 7-й вечора в приміщенні Укра-

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ ЗАСІДАННЯ. АДВ. АНДРІ СЕМОТЮК ВІДІШНОВ З КЕРІВНИКА БЮРА СКВУ В НЬО ЙОРКУ

Торонто (ІС СКВУ). — В суботу, 25-го вересня ц. р., відбулося тут засідання Президії Секретаріату СКВУ з участю трьох позамісцевих членів Секретаріату, а саме мгра І. Іванчука, заступника президента КУК, проф. д-ра В. Гнатюка, члена Екзекутиву УККА та сен. П. Юзика, голови Комісії Прав Людини СКВУ Президент СКВУ, о. митр. В. Кушнір, не міг прийти на наради через недугу. Головними точками наради були критичний фінансовий стан СКВУ та дальша діяльність бюро СКВУ при ООН в Нью-Йорку.

Д-р Франко Мартинюк, скарбник СКВУ, подав порівняння бюджетових влат посидючих країн протягом 1976 р. із бюджетним розподілом, прийнятим Х-ою Пленарною Сесією СКВУ. Звіт д-ра Ф. Мартинюка виказує, що до вересня 1976 р. з боку Канади зібрано 29,900 дол. в порівнянні із визначеною Пленарною Сесією сумою 30,500 дол. Д-р М. Кушета, голова Фінансової Комісії СКВУ, зауважив, що більшість із цих грошей збирала безпосередньо Фінансова Комісія та що цей успіх, як і попередні успішні збірки в Канаді 1974 і 1975 рр., слід завдячувати співпраці і допомозі КУК, та українських церков на терені Канади. Мгр Іванчук, член Екзекутиву КУК, повідомив, що Центральний КУК має на конті СКВУ ще поверх 4,000 дол., які ще не встигла передати Президії Секретаріату СКВУ. Це означає, що українська громада в Канаді вже третій рік під ряд перевищує свої фінансові зобов'язання супроти СКВУ і жертвує львинну частину цього бюджету СКВУ. Натомість звіт д-ра Ф. Мартинюка теж виказує, що з боку ЗСА на бюджетові зобов'язання в сумі 41,500 дол. прибуло до вересня 1976 р. ледве 9,200 дол. Це теж вже третій рік під ряд, що збірки з боку ЗСА не приносять суми, визначеної Пленарною Сесією. Згідно з домаганням УККА, збірка на терені ЗСА ведеться через бюро центрального УККА.

Збіркова кампанія на терені ЗСА, яка мала відбутися в травні 1976 року, не дала бажаних вислідів. Вона не мала належного розголосу й місцями навіть натрапляла на негативне наставлення. В найбільшому українському щоденнику у вільному світі, „Свобода“, появився лише один скромний заголовок Екзекутиву УККА до громади жертвувати на потреби СКВУ. Редакція „Свободи“ відповіла Президії Секретаріату СКВУ помістивши будь-які інші заклики в цій справі.

Українська громада в Європі, подібно як громада в Канаді, перевищила своє бюджетове зобов'язання супроти СКВУ, бо на визначені 2,500 дол. передала до вересня 1976 р. суму 2,900 дол. За те з Австралії на визначені

5,000 дол. вплинуло всього 900 дол. Скарбник СКВУ зауважив, що згадані збіркової акції по країнах разом дотерували суму біля 43,000 дол. Окрім того, до СКВУ вплинули деякі фонди через продаж видань „Вісник СКВУ“, тощо.

Видатки СКВУ від січня до вересня 1976 р. вносять біля 100,000 дол., з того 40 тис. дол. на бюро СКВУ в Торонті, 19,000 дол. на бюро в Нью-Йорку, 31,000 дол. на діяльність Комісії Прав Людини та Інформаційної Служби, 5,500 дол. на переведення Пленарної Сесії в лютому 1976 року та 5,300 дол. на покриття видатків, пов'язаних із подорожжю Леоніда Плюща з родиною до Північної Америки. Це значить, що цього року СКВУ має величезний дефіцит, спричинений головною недоборою влат з боку ЗСА. Цю Президія Секретаріату СКВУ може ще вважати діяти, завдячуючи запасному фондові, зложеному із надвишок з П-го Світового Конгресу й успішних збірок в Канаді попередніми роками. Проте, цей запасний фонд, який мав стати заміном нерухомого 5,000,000 дол. фонду СКВУ, ухвалено П-им Конгресом, вже більше як половину вичерпаний і невислацький, щоб забезпечити діяльність СКВУ на більше ніж кілька місяців.

Не менш потрясаючою вісткою на нарадах була несподівана відмова адв. Андрія Семотюка дальше займати пост керівника бюро СКВУ у місці осідку ООН в Нью-Йорку, як це йому пропонувала Президія СКВУ. Перший рік контрактного zatrudнення адв. Семотюка на тій позиції вигас у серпні ц. р. Адв. А. Семотюк не дав пропозиції Президії обширний друкований звіт із своєї праці, який Президія односторонньо схвалила. Звіт опускує головні аспекти діяльності бюро, а саме: апілікація ІС СКВУ до ООН про одержання для СКВУ постійної пресової акредитації в ООН; участь у міжнародних конгресах ООН у Мехіко і Ванкувері; участь у праці Українського Олімпійського Комітету в Монреалі; підготовка праці над питанням деколонізації СС-СР; участь в акції Комісії Прав Людини СКВУ в обо (Закінчення на стор. 4-й)

ЗУСТРІЧ В ЧІКАГО

Чикаго, Іл. — В неділю, 24-го жовтня ц.р., тут в Домі СУМА при 2457 В. Чикаго севно відбудеться від год. 2-5 по полудні зустріч українців з конгресменами Державним і Гайдом та д-ром Міроном Куропасем, спеціальним асистентом президента Форда для етнічних справ. Зустріч влаштував Комітет для вибору Антоновича на стейшового конгресмена. Д-р М. Куропас приїздить з повернення президента Форда, який особисто вважає за потрібне підтримати кандидатуру Антоновича.

Інформують про пересування на найвищому щаблі в Китаю

Гонг Конг. — Ройтер, покликаючись на інформацію місцевої преси, повідомляє, що в Політбюро і уряді Китайської Народної Республіки відбуваються тепер пересування і це виказує, що теперішній ватажок Китаю, Гуа Куо-фенг, скріплює свої позиції в партії. Газети в Гонг Конгу впевають, що Лі Гей-ніс, міністер КНР для економічних справ, був найменований на прем'єр-міністра. Газета правого напрямку „Нам Ваг Ман Пао“ заявляє, що Лі був рівночасно назначений заступником голови Компартії Китаю. Заступники Гуа Куо-фенга були також назначені Чен Гей-ліен, дотеперішній заступник прем'єра, і Ег Чі-інг. Групу „чотирьох“, очолювану вдовою Мао Тсе-тунга, позбавлено всіх прав в Компартії і звільнено з усіх урядових постів.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає свої права в потребі видавати і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від змісту, повертаючи тільки ті, коли автор сам не виразив застеріг, долучивши задресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Розлад в комсомолі

На останньому XXV з'їзді КПСС, як також на з'їзді Компартії України, важливе місце у промові генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Ілліча Брежнєва і його ставлення в Україні Володимира Щербицького займали турботи за виховання молоді, головне комсомольське, в комуністичному дусі, бо мова йде про молоді, загніздився формалізм в роботі і не рідко жива молодіжна справа підмінюється тільки засіданнями і паперотворчістю. Як Брежнєв, так і Щербицький відмітили, що серед комсомольської молоді є велика частина таких, які не цікавляться життям своєї організації — не проявляють ентузіазму до будівництва комунізму, і тільки формально належать до комсомолу, "проходять стороною від кипучого життя, забуваючи про свої обов'язки перед суспільством", — казав Брежнєв. В заключенні обидва совєтські верховоди ствердили, що комсомольці "герба вчити життєвої мудрості", бо інакше вони підпадатимуть під вплив "буржуазної пропаганди", яка намагається використати совєтську молодь для своїх "брудних цілей і посягань на соціалістичну систему".

Совєтська преса дещо пояснила на чому саме полягає ця "совєтська життєва мудрість". Комсомольці, на думку совєтських верховодів, мають насамперед, "глибоко вивчити матеріал XXV з'їзду КПСС", бо ці рішення, "відкриваючи молоді необхідний простір для виявлення своїх найкращих рис у праці, навчанні, громадській роботі".

Тут, як каже приповідка, "закопана собака". "Комуністичне виховання" — це тільки партійна фразеологія і формалістика. Компартія потребує контингентів молоді на державні роботи і виконання запланованих раніше урядом проєктів, подібних до будови приамурської залізниці і розбудови Сибіру. Туди, знову ж таки згідно з інформаціями у совєтській пресі, висилають комсомольців з України, Узбекистану, Білорусії і прибалтійських республік, де частина з них залишається на постійне перебування і заводять родини. Таким чином Компартія одним пострілом вбиває два зайці — розбудовує непрохідні негри Сибіру і поповнює за національних республік молодого елементу, якому марксо-ленінські ідеї стають чужими, а "ідеологічно-виховні семінари", до ведення яких Компартія заставляла випробуваних старших комуністів, не викликають жадного відгуку серед молоді. Буває і так, що такі "семінари" згодом взагалі перестають діяти, не знаходячи відповідної кількості слухачів.

Очевидно, під дещо іншим аспектом слід розглядати прояви незадоволення молоді в національних республіках. Там бо у багатьох випадках вони мають національну закраску. Слід би цій справі присвятити більше уваги і докладно простудіювати процеси розкладу совєтського комсомолу. Цією справою повинні зайнятися наші студентські ідеологічно-виховні товариства.

Студенти СРСР воліють студіювати гуманістику

(М. Гладий). — Коли совєтські університети все більше переповнені науковими і технічними програмами, то рівночасно чимраз більше студентів ханжуть, що хочуть студіювати гуманістику. Таке заявив міністер вищої освіти СРСР Вслютін. В інтерв'ю він приписував цю зміну бажанням студіювати легку науку і зростаючим зацікавленням для людського питання, в цьому зацікавленням філософію і історію. В шкільному році 1976/77 в СРСР почало навчання п'ять мільйонів студентів у 850 університетах.

Не подаючи статистичних даних, Вслютін сказав, що протягом 10 років він помітив постійно збільшуватися кількість прохань студентів вищих шкіл студіювати гуманістичні науки. Однак — заперіти він — ті бажання студентів не впливають шкідливо на совєтський план навчання, або на число студентів в інших ділянках навчання. Університетський студіює в наперед вирішенні в кожній п'ятирічці згідно з потребами совєтського суспільства, а не згідно із студентськими бажаннями, — сказав він. Так то і далі буде прийматися дещо більше як 20 відсотків студентів на гуманістичні студії, не зважаючи на збільшуваний зацікавлення.

С. чимало різних причин, які бачимо в цьому, що студенти все більше цікавляться ліберальними мистецтвами, — сказав Вслютін. "Одна — це те, що гуманістика є легша, гляньте на різницю студіюючих математику і літературу". Він не наводить аж такого доказу, що студенти стали лінійніші, але така думка поширена серед суспільства про молодшу генерацію, яка не знавала татарів війни, не тріпотить дещо зі своєї енергії.

"Друга причина, це чимраз ширше зацікавлення людським питанням", сказав Вслютін. "Молодь сьогодні більше цікавиться наукою про філософію, історію і т. д.". Те зацікавлення більшає, хоч різні науки й технічні галузі все ще промищують дорогою до слави й кар'єри в СРСР, і хоча гуманістичні науки є такі більшими предметом для політичних змін, ніж стислі науки.

"Ми укладаємо наш план студій, беручи під увагу те, скільки спеціалістів у даній ділянці піде на еміграцію, скільки їх умире і т. д. Скільки спеціалістів, яких потребуємо, це те, що, судячи з того, що ми не можемо не робити помилку. Часом тяжко є здержувати рівновагу з постановами п'ятилітки", казав він.

Чіле відмовляється брати економічну допомогу від ЗСА

Вашінгтон. — Чилійська амбасада в середу, 20 жовтня, оприлюднила меморандум, який передає державному департаменту, в якому заявляється, що з уваги на те, що Конгрес ЗСА дуже обмежив закордонну допомогу для Чіле, ця південноамериканська держава відмовляється прийняти будь-яку економічну допомогу від ЗСА.

Інж. Богдан Федорак

АМЕРИКА, УКРАЇНА І МИ

Доповідь на XII Конгресі Українців Америки

Америка — із понад 200-літньою історією свободного розвитку під оглядом політичним і економічним, державна побудована на найбільш можливому пошануванні особистості свободи руху, вислову та дії, країна, незвичайно багата на природні ресурси з притягальною демократичною системою, розвинулася продовж свого 200-літнього існування на найбільш потужну світу з непорівняльно високим життєвим стандартом.

Українці вже понад 100 років втілюють правами цієї країни та її гостинністю. Спершу користувалися наші земляки цими умовами, щоб задовольнити свої економічні потреби, але після першої, а головне після Другої світової війни Америка стала притулком для багатьох тисяч політичних емігрантів.

Україна понад триста років у неволі московської імперії. Терпить економічний виснаж, нищення культурних надбань, русифікацію на всіх рівнях господарського і політичного життя.

Українська нація перебуває тепер у найбільш небезпечному періоді своєї історії.

Українська земля із своїми природними багатствами та понад 50-мільйоновим населенням — закута в кайдани економічного виснаження, національного гніту та позбавлена можливості вільного розвитку.

Окупант колонізує Україну ресіями, яких сьогодні є коло 10 мільйонів, головне по промислових центрах та по містах нашої батьківщини. За останні десятиліття Москва винищила десятки мільйонів українців, чи то засланями поза межі України, чи голодом, чи масовим терором.

З наведених схематичних даних бачимо різкий контраст між 2-ма країнами — значить Україною та Америкою. Бачимо різні умови життя і всякого культурного розвитку українців у цих двох країнах. Та коли приглянутись ближче, можна заважати деякі подібності, коли йде про можливість розвитку державно-національних аспірацій українців та збереження їхньої національної субстанції.

Аспект політичний: хоч Америка в теорії стоїть на принципах самовизначення для всіх народів і повної особистості свободи для одиноких, то в практиці концепції Ніхсона-Кіссінджера — поділ світу на сфери впливу світових потуг для збереження "статус кво" в територіальних питаннях та стан співіснування відпущення — вповні покритіються з планами і потребами Москви. Як що хтось навіть сумнівався в інтенціях Кіссінджерів

Аспект політичний: хоч Америка в теорії стоїть на принципах самовизначення для всіх народів і повної особистості свободи для одиноких, то в практиці концепції Ніхсона-Кіссінджера — поділ світу на сфери впливу світових потуг для збереження "статус кво" в територіальних питаннях та стан співіснування відпущення — вповні покритіються з планами і потребами Москви. Як що хтось навіть сумнівався в інтенціях Кіссінджерів

Ярослав Надох

ЇХНІМИ НАДБАВАННЯМИ ЖИВЕМО

У 20-річчя смерті Євгена Юлія Пеленського

"Бібліографія праць Є. Ю. Пеленського" нараховує в ділянці літературознавства 12 позицій окремих видань, 137 статей і 24 творів за редакцією і передмовою Пеленського, разом 173 позиції за двадцять років. Тематична часова аналіза зацікавлення автора утруднена тим, що автор "Бібліографії" часто не додержується хронології власних видань. Темою його більшості праць, що появились окремими виданнями, є літературні нариси "Богдан Лепкий", "Марко Черемшина", "Райнер Марія Рільке у Україні", "Овідій в українській літературі" польською мовою та згодом українською, "Шевченко і Галичина", "Шевченко - клясик" і інші.

В серії українських класиків Пеленський видає м.ін. Писання гетьмана Івана Мазепи, Козацькі думи, Слово о Полку Ігоревім, Кобзар, твори Марка Черемшини, О.

явили повну турботу тим станом, що був в Україні, перестерігали нас перед наслідками потурання асиміляції. Симоненков: "Нехай мсвчать Америки й Росії, коли я з Тобою говорю" вказувало на велику турботу поста та його покоління тим, що знаходились опікуни проти П. волі. А його "Народ мій с. Народ мій вічно буде" було декларативно розрахунку на власні сили.

І так, як завжди це бувало, в часі найбільшої потреби пришло до голосу покоління шестидесятників, які підняли прапор боротьби за найістотніші права нашого народу, стали в обороні завітних для нас поневолених батьківщини.

Через свою стійкість, зрозуміння ситуації, збагнення природних потреб народу та в безастережному відданні волю започаткували новітній ренесанс духа, який довів до того, що національно-політичне становище в Україні в 70-ти роках стояло на високій рівні. Може вплив шестидесятників не був широким, може не все населення слухало їх голосу, але їх політичне кредо було чітко поставлене на самостійницьку лінію політичної дії. Останні числа "Вісника" зраджують здекларовану тенденцію говорити про українську справу в політичному аспекті, говорять про українську державу.

Ярослав Стецько в своєму слові до молоді в Лестері, Англія, недавно в 1976 році стверджував: "Чудо відродження молодого покоління України й душі патріотизму і героїчного християнства дає нам силу тут на чужині і на казус розгортати світовий протиросійський і протикомуністичний фронт... Наші ідеї мають бути в наступі також у Вільному світі, бо вони спасенні і для нього".

Хвиля арештів 72 року тимчасово послабила повноцінне відродження. Окупант з великою інтенсивністю провадить русифікацію в Україні та старється створити один совєтський народ.

Які перед нами завдання? — Це з'ясував це в 1955 році Степан Бандера: "Найперше йдеться про збереження життям того, що є найістотнішим у житті і розвитку нації, що становить власний зміст її самообутовості, зміст її розвитку як збірної одиниці. Йдеться про захист найвищих загальнолюдських цінностей — віри в Бога, волі, гідності, права й вільного розвитку народу та людини".

В ширшій інтерпретації всі ці вартості окреслюються як культурні надбання, вартості як життєві потреби зрілих народів.

(Продовження буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛНИ УНАОУ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛНИ УНАОУ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛНИ УНАОУ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛНИ УНАОУ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛНИ УНАОУ!

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Гаврило Гордієнко. ПІД ЦИТОМ МАРСА. Спогади. Том I. Філадельфія, 1976, ст. 368. Накладом Автора. Мистецьку обкладинку виконав Андрій Малай. На компютері складав Петро Ямняк.

Спогади Гаврила Гордієнко під війничим заголовком налеваю зацікавляють всіх тих, хто інтересується нашим минулим і турбується тим, чому наш народ не міг здобути самостійності тоді, коли після Першої війни розпались обидві імперії, які поневолювали Україну.

Читачі "Свободи" можуть собі пригадувати Г. Гордієнко з рецензії, друкованої в цьому щоденнику недовго про гарну книжку "Червона Калина". Досі він надрукував кілька книжок з своєї фаворитної ділянки (він інженер агроном), а тепер він пригадав собі, що на старості літ треба б написати спогади, які "можуть бути цінними для майбутніх поколінь, як свідчення про автора, його діяльність, здібності його спостережень та чистоту його пам'яті".

Г. Гордієнко признається, що "теми, порушувани в цих спогадах, часто й довго обдумую, пригадую, тому вони й, спомини", — заглядає до літератури, щоб якийсь факт, який дату знайти? Автор вже давніше стверджував, що "писати спогади", і за зароблених грошей в Румунії, де в 1921 році купив собі на це зомит та олівців. До писання спогадів заохочував автора, який був студентом Української Господарської Академії в Подбарадці, відомий письменник лікар Модест Левинський.

Г. Гордієнко пише, що він "мабути й уродився бути літосним, таким був у мене потяг відразу нуюком пізнавати, що є великою історичною цінністю, яку треба зберегти для майбутнього. Не раз і не двічі мене тягло до літосності". Та не завжди можна було записувати, бо записки могли дістатися в руки ворога.

Автор народився в 1902 році. В своїй книжці "Під цитом Марса" він згадує про всі ті війни, які були на початку XX віку аж до Першої світової війни та до нашої визвольної війни. Автор пише про це так:

"Моя двадцять століття почалося "Китайською війною (1899-1901) і по всіх ознаках на небі і на землі, можливо, і буде кінчатися також якоюсь "Китайською війною".

Г. Гордієнко згадує про "Бурську війну" та про війни: Японську, Італійську (1911), Балканську та інші давніші війни, але він робить це тому, що в своєму дитячому житті зустрічався з наслідками цих усіх воєн, включно до війни, яка почалася в 1914 році.

У "Свободі" 12-13 жовтня в повідомленні про панель молоді під час XII Конгресу Українців в Америці сказано, що "асі панелісти погодилися в цьому, що одним із можливих засобів, щоб зацікавити молоді, і студентів в громадському житті, це політично-суспільне виховання у молодішніх організаціях. Панелісти ствердили, що завдяки цьому молода людина набуває любови і пошани до культури України".

Без сумніву, деякі панелісти висловили такий погляд, але це, що всі в цьому згодні, — не згідне з правдою. Я, як представник Пласту, ніколи не згадав про політичне виховання, поперше тому, що це не мало нічого спільного з питаннями, на які я мав відповісти, а подруге тому, що я не згоджуєся з тим, що в молодішніх організаціях треба виховувати молоді в політичному дусі. Завданням Пласту є виховати характерних, чесних, корисних, повноцінних і свідомих українців, вірних своїй Церкві і своєму народові. Це не робиться тим, що накидається молоді політичні переконання однієї з другої політичної партії. Треба так виховати молодих людей, щоб вони самі собі виробили свої переконання. Ми мусимо бути в першу чергу українськими патріотами, а наші політичні переконання це вже другорядна річ. Відповідаючи на моє третє питання, тобто, як скріпити українську національну діяльність і співпрацю в молодішніх і спортивних організаціях, я власне підкреслюю, що різниці у виробленню, політичних поглядів, чи у приналежності до молодішніх організацій, не можуть стати на перешкоді в нашій дорозі до спільної мети — незалежної України.

Іого спогади для сучасних читачів є сенсацією, бо ми дуже мало знаємо, що діялося в ті частини України, яка могла б була бути найсильнішою підтримкою в боротьбі за волю, якби могла була активно включитися в цю боротьбу. Ім'я Головного Отамана Симона Петлюри у нас, на далекому Лівобережжі мало було знане й мало спопуляризоване", — пише автор, який в січні 1920 року разом зі своїми товаришами вислав пісальців, щоб шукати української Регулярної Армії, бо вістки про неї поширювалися внаслідок цього, що на Правобережжі рейдував Перший Зимовий Похід.

Автор критично висловлюється про тодішню нашу політику, хоч і додає, що "добре тепер мені бути мудрим і так писати, тільки я тоді був ще юнаком!"

Г. Гордієнко сам підкреслює, що він під час нашої визвольної війни був юнаком і не визначною людиною. Це перші спогади не якогось політика чи вищого військового, і саме цим вони цінні.

В книзі "Під цитом Марса" маємо аж 36 сторінок ілюстрацій, всього 59 фото знімок осіб, будинку документів, паспортів та посвідок із українськими державними печатками. Цю цінну книжку шире поручаємо українським читачам, які зможуть багато довідатися, як це було в південній частині Лівобережжя під час визвольних змагань, де діяв легендарний вояк, а не тільки в Україні і в Румунії.

Хто прочитав цей том, той нетерпеливо чекатиме на другий, бо автор вміє цікаво згадувати про своє життя.

Ігор Шанковський. ЛІТЕРАТУРНІ МОНОЛОГИ ДО ТИХ, ХТО ХОЧЕ МІРКУВАТИ. Відбитка із журналу "Визвольний Шлях", кн. 4 за 1976 рік, ст. 437-449.

Доктор філософських наук Ігор Шанковський на 13-ох сторінках пояснює маніри нашого літературного "модернізму" і стверджує, що "модерністичні" виступи в українській екзильній літературі — це явище "хворобливе" і воно поставило "із потреби свободи" здобути славу. І. Шанковський (Закінчення на стор. 3-й)

Український Науковий Інститут Гарвардського Університету. Проф. Пеленський залишив і інші цінні бібліографічні твори: "Матеріали до краснавчої бібліографії Галичини, Волині та Закарпаття" (Львів 1935), "Русалка Дністрова. Матеріали до бібліографії". (Львів 1937), і чі не першу "Україніку в західно-європейських мовах", яка появилася, як 158 том Записок НТШ рівнобіжно на трьох мовах, — українській, німецькій і англійській. (Мюнхен 1948). Крім цих книжок за перше двадцятиліття своєї наукової праці автор встиг надрукувати ще 27 статей на бібліографічні теми, між ними такі важливі, як про бібліографію Шевченківської бібліографії, бібліографію української мовознавчої бібліографії, а далі про бібліографію краснавчу, книгознавчу, пресову, Черемшину, української Овідія і ін. Він же редагував у роках 1937-1941 науковий журнал Товариства Українських Бібліофілів "Українська Книга".

(Продовження буде)

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи“ та її видання: англomовного „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“, і потверджуємо з початку місяця одержану суму.

ЛИСТА Ч. 16

Р. Карпюк, Джамайка	\$ 45.00	С. Стерняк, Філадельфія	4.40
Т-во Прихильників УНР, Рочестер	\$ 15.00	С. Стефанія, Флінт	4.00
В. Юнк, Стайленд	15.00	А. Карпенко, Саутфілд	3.20
А. Герман, Мейнуд	10.00	Я. Сенишин, Геркімер	3.20
С. Павлишин, Рочестер	10.00	М. Войчук, Лейк Джордж	3.00
Т. Шпапак, С. Пітерсбург	10.00	А. Гарас, Ветлгеєм	3.00
І. Вішур, Вільд 20	9.20	М. Яблук, Воррен	3.00
С. Штефанія, Айлінгтон	8.80	А. Гутель, Міссисауга	2.50
М. Чухрай, Клівленд	8.30	В. Лех, Гарфурд	2.50
Р. Вайлак, Річмонд Гілл	5.00	Ю. Рат, Перу	2.50
С. Вайлак, Торонто	5.00	І. Шестак, Россфорд	2.50
Д. Ворнік, Делгем	5.00	С. Теслюк, Філадельфія	2.40
О. М. Глинський, МакКі Роке	5.00	М. Бабія, Детройт	2.20
Т. Гринік, Нью Йорк	5.00	Д. Калуща, Парма	2.20
І. М. Деркач, Калумет	5.00	Я. А. Кудиль, Гарфурд	2.20
А. Дешені, Салтфілд	5.00	В. Мельник, Монтгомері	2.20
М. Стецько, Дікінс	5.00	Д. Німкович, Стайленд	2.20
В. Хоффало М	5.00	І. Вабек, Філадельфія	2.00
І. Стер	5.00	І. Веркута, Врукгейвен	2.00
С. Касин, Чикаго	5.00	В. Відула, Омаха	2.00
С. Ківакша, Нью Йорк	5.00	В. Відула, Менчестер	2.00
М. Кінаш, Детройт	5.00	Т. Гусик, Вруслін	2.00
В. Ковалішин, Дірборн	5.00	В. Жуковець, Юніон Сіті	2.00
Е. Котлярчук, Форест Гілл	5.00	Д-р І. Карапіка, Ірвінгтон	2.00
А. Лашук, Алтуна	5.00	В. Коотрик, Парма	2.00
В. Лашук, Пассейк	5.00	К. Кузьменко, Гарфілд	2.00
А. Лось, Детройт	5.00	Я. Лехонко, Палатаян	2.00
Т. Майстрок, Детройт	5.00	Г. Мартиняк, Клівтон	2.00
С. Машук, Монтгомері	5.00	О. Метельський, Нортгемптон	2.00
М. Мінкіт, Стайласант	5.00	М. Нечет, Санта Барбара	2.00
О. Михайленко, Форт Лаудердейл	5.00	В. Новийський, Вільдмантін	2.00
Г. Озаркі, Ворфін	5.00	А. Пашин, Джерсі Сіті	2.00
В. Омелюченко, Калістага	5.00	М. Породко, Монтгомері	2.00
А. Паламар, Стівні Крік	5.00	П. Савітун, Северна Парк	2.00
М. Плетш, Вільментін	5.00	Р. Сідлак, Оскаля	2.00
А. Попадюк, Розел	5.00	Ф. Сотник, Детройт	2.00
В. Попадюк, Чикаго	5.00	П. Топіліцький, Гастінгс	2.00
Н. Прокон, Норт Порт	5.00	Г. Турчак, Філадельфія	2.00
М. Солонина, Ріджвуд	5.00	Н. Ярем, Філадельфія	2.00
П. Сташів, Філадельфія	5.00	А. Плутковський, Гемден	1.85
Г. Умарка, Норвіч	5.00	М. Чорний, Толідо	1.50
М. Руф Гутелік, Норвегія	5.00	Г. Ванка, Рочестер	1.00
М. Хархаліс, Торонто	5.00	А. Дамичук, Ст. Леонард	1.00
В. Хомачук, Путман Беллі	5.00	С. Колінянський, Монтреаль	1.00
М. Чабан, Клівтон	5.00	М. Кулінич, Вальтмор	1.00
Я. Чипак, Вейн	5.00	В. Левинський, Фікс	1.00
О. Шенюк, Гоней Брук	5.00	С. Лосиний, Плейнфілд	1.00
Дж. Ярем, Форд Сіті	5.00	Н. Н. Ютика	1.00
П. Ярем, Плейнфілд	5.00	Т. Скоробогатий, Лодая	1.00
А. Яріш, Рочестер	5.00	І. Чигрин, Ст. Пол	1.00
І. Куз, Пассейк	4.50	І. Дзидик, Ютика	0.60
С. Король, Вільд 194	4.40		

СУА -- це організація, що відповідає потребам кожної української жінки!

ОБ'ЄДНАННЯ МІСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ
повідомляють, що
ДВОТЖИКОВА ВИСТАВКА
РЕМА БАГАВТДИНА
відбудеться у НЕДІЛЮ 24 ЖОВТНЯ п. р.
о год. 1-й по полудні у Галерії ОМУА у приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ 136 Second Ave. New York

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ
АМЕРИКИ ВІДІЛІ ГАРТФОРД
повідомляє ШАНОВНЕ ГРОМАДСТВО, що
в суботу 30-го жовтня 1976 р.
о год. 7-й веч. в залі УНДОМУ при
961 WETHERSFIELD AVE, HARTFORD, CONN.
— відбудеться —
25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ
ВІДІЛІ
В містечку частині виступить
КАПЕЛЯ ВАНДУКІВ при Станції І УД УНА
під керівництвом О. ГОЛОВАЧА
І В. ЮРКЕВИЧА
Вступ 15.00 дол. від особи, 25.00 від пари

ох **Старий Пластунський Курінь** ох
Орден „ХРЕСТОНОСЦІ“
ОХТОБЕРФЕСТ
СУБОТА 6-го ЛИСТОПАДА 1976 Р. **УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ**
година 8:30 веч. **240 NOPE AVE PASSAIC, N. J.**
Оркестра „JOLLY HOLLY“ — Вступ \$ 4.00 ох

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ ВІДІЛІ у ФІЛАДЕЛФІ
— влаштовує —
ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ
В СУБОТУ 30 ЖОВТНЯ 1976 р. о год. 9-й вечора
в аудиторії школи Св. ІОСАФАТА при ДІТМАН І ДІСТОН вул.
на ФРЕНКФОРДІ у ФІЛАДЕЛФІ
ДО ТАНЦІВ ГРАТИМЕ ОРКЕСТРА О. СТРОЦЬКОГО
СМАЧНИЙ БУФЕТ
найкращі вишивки пав'ї і пав'ї будуть відзначені.
Запрошуємо всіх, також без вишивок, а передовсім нашу Молодь,
охочу гарно забавитися.
Столик за замовляти:
п. Л. Сілецької — тел. 276-1888, п. Я. Савчак — тел. 324-5029

ПЛАСТОВА СТАНЦІЯ, ГУРТОК ПЛАСТИРІЯТУ та ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ в НЮАРКУ, Н. Дж. — влаштовує
ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ ЗІ ЗАБАВОЮ
з нагоди 25-ЛІТТЯ СТАНЦІЇ
СУБОТА, 30-го ЖОВТНЯ 1976 року, год. 7-ма веч.
CLUB NAVANO MANOR, 255- 40th Street, IRVINGTON, N.J.

Клівленд в обороні Христової віри в Україні

Клівленд (рід) — Як було заповідано в пресі, проголошено двомовним летючим та згідно з повідомленнями в церквах, Великий Клівленд, Огайо, в неділю п. р. став в обороні переслідуваних наших Братів і Сестер за Віру Христову в підсудній Україні. Місцевий Міжхристиянський Церковно-громадський комітет оборони Христової Віри і Церкви в Україні влаштував в тому дні Протестантське віче, яке відбулося в залі школи св. Іосафата, в Пармі. Прихильників було около 500 людей. Протестантські збори тривали 1 і 3/4 години.

За президійним столом за сідли доповідач (подаю в порядку виголошення рефератів, який прийнято за кількістю поодиноких віровизнань в Україні), а це о. протопресвітер Олександр Биковець, православний священник (Детройт, Міч.), о. д-р Саватіан Саболь, ЧСВВ, католицький священник (Клівленд, Огайо), і євангельсько-баптистський пастор Олександр Гарбузюк (Чикаго, Іл.). З дозволу була також о. митрофорний протодіакон Степан Ганкевич, настоятель православної церкви св. Володимира (Парма), о. декан Ярослав Сірко, парох католицької церкви св. Іосафата (Парма) і пастор першої української євангельсько-баптистської церкви, Олександр Перехрест (Клівленд). Трьох членів президійного Церковно-громадського комітету, інж. Іван Фур, голова і два заступники: о. Олександр Капустянский і інж. Василь Гергель, а крім цього член пресо-інформативної референтури цього Комітету, ред. Роман Данилевич та член референтури зовнішніх зв'язків і голова УЗХ, Клівлендського відділу УКК, д-р Богдан Футає. Модератором був д-р Михайло Пал, професор університету ім. Джана Керрола у Клівленді.

Протестантське віче почалося молитовно, яку провів о. протосвітер О. Биковець. Інж. І. Фур відкрив збори, представив учасників за президійним столом та передав провід проф. М. Палові. Після короткого вступного слова він представив першого доповідача, о. протопресвітера О. Биковця (проф. М. Пал за чергою говорив про кожного доповідача), який дав вузький перекір Православної Церкви в Україні, підкреслюючи при тому дуже важливий факт, що українська православна ієрархія не була причетна до Переяславської угоди 1654 року, а далі перейшов до постанови Української Автокефальної Православної Церкви і її знищення більшовиками, згадав про мученицький шлях Митрополита Василя Липківського, при чому навів також депо з своїх особистих переживань з того часу, бо його батько був саме переслідуваним священнослужителем цієї Церкви. Другий доповідач, о. д-р С. Саболь, ЧСВВ, знайомий український письменник і діяч з часу постанови Карпатської України, який перебував тепер під юрисдикцією нашої Греко-католицької карпатсько-руської Церкви, стисло зупинився на формальній ліквідації Греко-католицької Церкви в Західній і Карпатській Україні.

При вступі на залю двічата припинили учасникам цього Протестантського віча синьові стіжки, перев'язані чорною стрічкою, а Степан Кіхта — жетони з портретом Тараса Шевченка з написом „Свободу ув'язненим“.

Сцену прикрашено, за проєктом мистця Романа Раковського, рисунком, що уявляв двох закутих руки, простягнених до молитви з написом: „Боже, злийми з нас кайдани!“.

Протестантський східний закінчено пісню „Боже, вислухай благання...“, яку започаткував о. декан Я. Сірко.

Клівлендський Церковно-громадський комітет оборони Христової Віри і Церкви в Україні підготував далішє прилюдну протестантську маніфестацію в середині Клівленду в дні 15 і 16-го жовтня, включно з голодом, а на кінець цього року симпозиум про це переслідування в міському Університеті ім. Джана Керрола.

ВАТІКА! За'явіть замолоду овищих дітей з найстарішою, найбільшою і найбільшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заванести їх кращу будучість, в нашій громаді у вільному світі нового світового гелена!

Резолюції Протестантського Віча проти переслідування релігії в Україні

Українська Громада Велико-го Клівленду, Огайо, ЗСА відбула в неділю, 3-го жовтня 1976 року Протестантське Віче в обороні Христової Віри і Церкви в Україні. Після заслухання доповідей священнослужителів — представників православного, католицького і євангельсько-баптистського віровизнань про переслідування людей на Рідних Землях за Віру Христову, схвалила такі резолюції:

1/ Стверджуємо, що совєтська влада, від самого початку свого існування в Україні, лоніи, беззастанно провадить свою запеклу й нещадну війну проти Бога і релігії, використовуючи для того всі засоби тоталітарно-поліційного режиму.

Релігію совєтська влада проголосила за „опієм народу“, а прямування до найвищих ідеалів людства — до єднання з Богом вважає за найбільші злочини та за антисоветську діяльність і контрреволюцію.

Для успіху у своїй діяльній боротьбі та владі проголосила конечність т. зв. „перевірок“ психіки населення з тим, щоб позбавити його звичайних загально-людських прикмет, а йому натомість залишити тільки страх, покору й обов'язок бути рабським виконавцем“.

Із цих таким шляхом, совєтська влада порушувала у всіх містах і селах України наші святині — храми Божі, а деякі з них перетворила на свої режимні заклади вбивання віри і волі у людей, винищили спискомат тисячі інших священнослужителів, винищили мільйони людей мирян і тримав все населення у вічному страху перед репресіями — арештами, тортурами, розстрілами, за протуренням на каторжні роботи і т. ін.

Уперто й беззастанно провадить безбожницьку пропаганду, наповнюючи нею всю пресу й літературу, яку водночас використовує для безоглядного русифікації, проймаючи цією безбожницькою пропагандою всі засідання, збори, всю роботу навчально-виховних закладів і все життя країни; широко поштовбується погромницькою діяльністю спеціально організованих воєнничих безбожників...

2/ Ми звертаємося до вільного світу, що визнає людську гідність, а зокрема до Провідних християнських віровизнань, з усьмих проханням безоглядно засудити жорстокі практики насильства і терору совєтської влади, масових розстрілів і в чому неповинних людей, катування їх і виморювання голодом у тюрмах, концтаборах і на примусових роботах...

Двадцятьліття хору „Дніпро“ в Клівленді

На сторінках української преси чим раз частіше появляються дописи про різні ювілеї, святкування, відзначування такого то „ліття“, чи річниці. Також не раз повірили, що це „ліття“ так скоро до нас прибудувало — дійсним темпом XX віку.

Таке „ліття“ з числом „20“ застало хору „Дніпро“ в Клівленді, Огайо, що й засвідчує, що цей хор належить до тих перших одиниць, які творилися заради масового приїзду до Америки нової імміграції 50-тих років.

Цей свій 20-ти річний ювілей, хор „Дніпро“ відзначає у неділю, 31-го жовтня п. р., концертом, бенкетом і забавою в залі православної церкви св. Володимира в Пармі, Огайо.

Протягом свого існування, хор „Дніпро“ вклав велику працю не тільки в українську громаду, але відкрив очі неукраїнському світові та доказав йому, що українська пісня неперевірена. Знайомий хор „Дніпро“ в Америці й Канаді хоч би в таких виступах як: концерт з нагоди 150-річчя міста Піттсбургу, учасни хор у „ОКСПО „67“ в Монтреалі, відкриття пам'ятника нашому генералу Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, чи річніх виступів на телебаченні під час різдвяних сезонів, а також з платівки коляд.

Перераховувати виступи хору „Дніпро“ тут годі. Але коли взяти під увагу, що протягом 20-ти років, хор брав участь майже в усіх академіях чи інших імпрезах влаштуваннях місцевих клівлендських громадою та дав низку самостійних місцевих і позаміських концертів, то це дає певний образ праці, яку хор із себе видав.

Величю хору протягом років мінявся. Різними були і його репертуар. Відзеркалював хор і красу української народної пісні, і церковну музику, і українську оперу. Деякі виступи відбувалися у супроводі оркестри.

Хор „Дніпро“ звичайно ділиться на три склади, а саме: чоловічий, жіночий і мішаний, але деколи творилися тріо, квінтети і т. п. Від самого початку існування хору „Дніпро“, його мистецтвом керівником є талановитий, і всім знайомий, диригент-композитор Євген Орест Садовський. Недавно хор збагатив новим молодим, багатонадійним диригентом в особі проф. Ярополка Ласовського, який вперше буде диригувати частиною ювілейного концерту.

Сподіваємось, що українська громада великого Клівленду, якій хор „Дніпро“ служить на протязі цих 20-ти років, зрозуміє і відповідно оцінить важливість цієї музично-мистецької одиниці та візьме численну участь в його святкуваннях, чим дасть хорів моральну підтримку й заохоту до дальшої праці.

Окс Калуща

Надя Білик -- бакаляр Ратгерського університету

Надя Анна Білик, дочка Стефанії і Стефана Біликів, народилася 24-го вересня 1954-го року в Джерзі Сіті, Н. Дж. У цьому ж місті вона учасла до української парафіяльної школи свв. Петра і Павла, а відтак до середньої школи св. Альойзії будучи на списку Нешел-анор Сосаті. 25-го травня Надя в Ньюаркському Бетт Ізраель Центрі закінчила школу медичної технології, а дня 27-го травня здобула диплом бакаляра в Ратгерському університеті.

Надя Білик — активна в українській громаді, є вона членкою - виховницею СУ-МА в Джерзі Сіті. Надя Білик та її батьки є членами

Надя Анна Білик

70-го Від. УНСоюзу в Джерзі Сіті.

Н. Н.

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 1-4)

вірні стверджую, що деякі літературознавці, як Юрій Дивинич і Іван Кошелівець, допомогли „модерністичним“ сном „вилітати з равликських шкаралуток“.

Тепер слава цих поетів, авторів нікому незрозумілих поезій, блідих, і зменшилося й їхнє число, але скільки витрачено енергії на писання таких „поезій“, як ось ця „творчість“ Емми Андівської:

Стоїть теля
По вузлах в крилах.
Червоном столом
Ного накрили.

До „найславішніх“ між ними „модерністичними“ творцями належить ще Юрій Тарнавський. Дружок „поезій“ мюнхенська „Сучасність“.

Ігор Шанковський кінчас свою статтю про цих „творців“ та їх опікунів і критиків так:

„Наша Батьківщина тереться, убила, думає, лакує, життя не налізла на ваш комп. Ви чуете? На цюштарі лізати! Уже немає місця для мого!“

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

ЛИСТА Ч. 170

Базилевський Г.	Данилевич С.	Чернявський Р.
Панасюк В.	Вересюк В.	Чернявський І.
Отрок С.	Гаррісон С. Д.	Чернявський І.
Кравчук В.	Максим'як С.	Потоцька А.
Красевський	Максим'як С.	Личик Н.
Мельник К.	Лисаченко Е.	Личик В.
Мельник В.	Валюк В. І. Др.	Чернявський П.
Літвицький С.	Валюк Е. С.	Госко Е. Н.
Стетт І. Д.	Валюк М. І.	Пересада В.
Корочевський М. В.	Валюк С. І.	Мороз О. К.
Василик Т. В.	Валюк К. Ф.	Мороз Л. О.
Восе М. А.	Залуга П.	Чайка Ф.
Восе А.	Якович М.	Войко Р. М.
Восе Л.	Рясак Р. О.	Чмир Р. М.
Попович О.	Іванус С. Е.	Сломошинський Ф.
Влодарович Т. Л.	Кіבלа Е. М.	Самодель Т. Р.
Таран Г. О.	Кіבלа А.	Труш П.
Семчишин І.	Головський М.	Тилицький Т.
Семчишин М. д-р	Кузьмич Н.	Гермак В.
Семчишин Г. О.	Ловицький Е. І.	Турко Т. В.
Морозович А.	Ловицький Д.	Клус О.
Олександрин І.	Ловицький Д.	Лободич І.
Запущук І.	Ісаківич П.	Мігасюк А. О.
Запущук А.	Ісаківич М.	Тещук Т.
Мілюк І.	Чаротинський І.	Мігасюк І. А.
Мілюк Д.	Савчук П.	Клюс С.
Шмідт І.	Чагарин Е. М.	Новик Г. мол.
Гавриш І.	Чагарин О. Д.	Починюк Н.
Опришко А.	Принца В.	Сірка К. І.
Сорохантук Е.	Дачиш М.	Скорошечка О.
Мален М. І.	Федорак С.	Шатун П.
Мален М. І.	Федорак М.	Сірка Г. М.
Мален М. І.	Тресовський Р.	Волошин Г.
Мален М. І.	Сірка В.	Алексієвич М. Р.
Залущий І.	Добрянський В.	Алексієвич М. Л.
Залущий М.	Добрянський В.	Сцебело В.
Залущий Л. О.	Вотте Г. Д.	Кіслюк З. М.
Вегун В.	Філімонос Г.	Водярук І.
Недвелл П. Р.	Личик М.	Водярук Л.
Галайда С.	Пакула Л. М.	
Починюк Е.	Пакула В. І.	
Починюк М.	Федак Е.	
Оленяк М.	Федак П.	
Качала Д. А.	Рудницький А.	
Орловський Г.	Тимочко І.	
Орловський С.	Тимочко Т.	
Квас В.	Ляшук М.	
Квас В.	Озаркі Г.	
Неуман М. С.	Пакула Р. Т.	
Гніздовський С.	Пакула С. Н.	
Яковчук Л.	Форманюк В.	
Яковчук М.	Форманюк В.	
Оленяк А.	Федішин О.	
Бурда І.	Федішин І. П.	
Катинський І.	Ласівич Д.	
Сідун М.	Продю Г. С.	
Сідун І.	Пирожинський Г.	
Коваль М. С.	Форд Т. І.	
Ярем С. І.	Гулей М.	
Ярр О.	Гулей І. В.	
Ярр О.	Форманюк Г.	
Данилевич С.	Форманюк Е. Г.	
	Сікуляк С.	

Сума проголошених чеків \$ 825.49
Рашіне проголошено \$ 42,930.56
РАЗОМ: \$ 43,756.03

• Вечірній одяг.
• ОРКЕСТРА „ІЗМАРАГД“ під дир. ЮРІЯ ГІРНЯКА
• Квитки можна замовляти:

ГОВЕРЛЯ ВЗУТТЯ — SALAMANDER SHOES
1060 Springfield Ave., Irvington, N.J. 07111. Tel.: 374-5768

